

USTEC·STES

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)

www.sindicat.net

Franqueig
concertat
02/444

Número 392
Novembre 2007

**Eina sindical
d'informació**

Mobilitza't

Per millorar cal lluitar

Permetria diversificar els currículums i desregularitzar les relacions laborals

Projecte de decret de llocs de treball amb requisits addicionals

Les dificultats i els problemes que està patint l'ensenyament públic en aquests darrers anys ens obliguen a manifestar el nostre desacord amb una política educativa de l'Administració educativa de Catalunya que accentua més cada dia el seu caràcter neoliberal. Una Administració que imposa el desenvolupament d'unes polítiques derivades del Pacte Nacional per a l'Educació, que no va comptar amb el suport d'amplis sectors del professorat, i que pugnen per introduir formes de gestió privada en els centres públics, tot aprofundint la fractura social a través de mesures que tendeixen a fer permanent i fins i tot augmentar la desigualtat entre les dues xarxes educatives i alhora consolidant un model de gestió autoritària.

Què en pensem a USTEC·STEs

De la forma tan oberta com està redactat el projecte de decret es dedueix que les intencions del Departament comporten un reforçament de la funció de les direccions dels centres que superaria la de cap de personal i s'acostaria a la de titular o propietari del centre. Una mesura més que allunyaria claustres i consells escolars de la presa de decisions sobre aspectes curriculars a impartir a l'alumnat i que, a més, donaria a les direccions un poder decisiu tant en la provisió de llocs de treball com en les condicions de treball del professorat, ja que tant les propostes de plans com de llocs i també els requisits i obligacions que se'n derivessin quedarien a les seves mans.

En aquest sentit, l'absència de criteris comuns per establir els plans i per tant els llocs afectats i els requisits concrets que es

demanarien, obriria el camí cap a la més absoluta discrecionalitat, fins i tot arbitrariedad, ja que una part important dels llocs de treball i, per tant, l'estabilitat de les persones que els poguessin ocupar passarien a dependre de criteris subjectius i, per tant, de la fortalesa de les conviccions democràtiques i ètiques de les direccions. El projecte de decret no té en compte ni protegeix els actuals plans establerts pels centres que, a més, no han requerit per a la seva execució d'un professorat amb requisits addicionals, per tant, de publicar-se el decret tal com està redactat, tant les condicions de continuïtat com la mateixa continuïtat quedarien a criteri de les direccions.

Així doncs, tant la flexibilització dels requisits d'especialitat com el fet que els llocs transformats tinguin unes obligacions suposadament diferents a les de la resta de llocs ordinaris, podrien suposar una desregularització de les relacions laborals actuals, ja que una part d'aquestes obligacions poden entendre's des de la perspectiva de fer assumir una més gran càrrega horària tant lectiva com de permanència al centre.

De fet, aquesta és la idea del Departament, augmentar l'actual càrrega horària a través de plans i complements, cosa que ja ha fet amb els equips directius, coordinacions addicionals i ara amb el professorat d'anglès de secundària, que incrementarà en 4 hores i mitja la seva jornada lectiva setmanal per impartir classes a alumnat de cicle superior a canvi d'un complement de 250 euros bruts al mes. D'altra banda, pretén de modificar els criteris de supressió de llocs mantinguts fins ara.

Així mateix, el projecte deixa a la discrecionalitat de les direccions i del Departament que els plans puguin suposar una veritable diversificació curricular entre centres públics i, per tant, introduir una diferenciació de l'oferta educativa que contribuiria a incrementar i consolidar la desigualtat entre centres públics de diferents categories, subordinats a la lògica del mercat. En aquest sentit, entenem que en el cas que fos així s'estaria atemptant contra la igualtat d'oportunitats de l'alumnat, que ja no dependria d'una oferta de l'Administració d'igual qualitat en tots els centres, sinó de les possibilitats i la voluntat de cada direcció i de la idea que tingués a l'hora de fer les seves propostes. Lamentablement, entenem que el Departament amaga sota aquestes preteses mesures pedagògiques la voluntat d'introduir criteris de gestió d'empresa privada als centres de titularitat pública.

Què proposem des d'USTEC·STEs

Per tot això, USTEC·STEs exigeix la retirada del projecte de decret i al mateix temps la negociació dels procediments de provisió de llocs de treball per tal d'establir un nou catàleg de llocs de treball d'acord amb les necessitats del conjunt dels centres públics, unes necessitats que no són pas tan dife-

Què diu el projecte de decret en línies generals

El Departament ha presentat en mesa sectorial de negociació un projecte de decret que permetria de transformar fins al 40% dels llocs de treball de cada centre i fins al 70% dels llocs corresponents a una especialitat, en modificar els requisits per accedir-hi. Aquests llocs es crearan de plans o programes que derivin del projecte educatiu del centre, i tant el pla com els nous requisits seran aprovats pel Departament a proposta de les direccions del centre. Els requisits poden ser de titulació, certificació acadèmica, formació, i experiència docent o professional si se supera l'avaluació de la pràctica docent. A més, no té perquè ser estrictament necessària en tots els casos la titulació ordinària actual que servia per ocupar el lloc.

Aquests llocs transformats poden comportar obligacions per al professorat que els ocupi, que el decret no determina, perquè se suposa que són substancials al pla i, per tant, seran les direccions les que les dictaminin. A més, poden ser definitius o temporals, s'oferiran en un primer moment al professorat definitiu del centre que posseeixi els requisits i es cobriran pels procediments ordinaris de provisió. En el cas de supressió de llocs en un centre, aquests llocs transformats tindran preferència per ser mantinguts.

rents, ja que les condicions de la majoria dels centres i els seus projectes són similars.

Si l'objectiu del Departament, tal com estableix a "la resolució de convocatòria de plans estratègics per a l'autonomia de centre", és, primer de tot la reducció del fracàs escolar, hauria de posar en marxa una política social i educativa global.

Des del govern s'hauria d'apostar per polítiques socials i laborals que millorin la qualitat de vida de les famílies. I des del Departament s'haurien de posar els recursos (en el projecte de decret no es parla d'increment de recursos) que l'ensenyament públic necessita per abordar el tractament de la diversitat i acabar amb les borses d'alumnat que no assoleix les competències bàsiques (l'atenció a l'alumnat de forma més individualitzada, desdoblaments, grups flexibles...); repensar una sisena hora que ha tingut una aplicació precipitada, sense cap tipus d'experimentació o avaluació ni cap aval pedagògic, i que ha acabat en una majoria àmplia de centres de primària amb l'atenció individualitzada a l'alumnat i que dificulta i impossibilita la formació en el mateix centre i en la zona, i mantenir les plantilles actuals per tal de permetre als centres reorganitzar el tractament de la diversitat; i establir els requisits bàsics per accedir a aquests llocs de treball en tots els centres i regular els processos de formació necessaris per adquirir-los. I, per tant, eliminar els nomenaments a proposta.

Si la finalitat és millorar la formació de l'alumnat en anglès, no fa falta aquest decret; només caldria un pla temporalitzat perquè els projectes de millora arribessin a tots els centres amb l'increment de llocs i, per tant, de plantilla. Si algun centre vol portar a terme algun pla o programa experimental, tant aquest com la provisió haurien de ser temporals. En tot cas, el Departament hauria d'implementar un pla de formació permanent paral·lel que, segons les necessitats dels centres, podria adoptar diverses formes, des de l'intercanvi d'experiències fins a cursos intensius d'idiomes en EOI i postgraus d'especialització que lliurarien d'hores lectives el professorat que hi participés.

Avui, observant sobretot la desregularització de les relacions laborals i la pèrdua constant de drets que estan patint els treballadors i les treballadores a la nostra societat, és més necessari que mai poder combinar la defensa i millora de les nostres condicions de treball amb la defensa de la introducció de mesures de caràcter pedagògic que suposin millores en l'atenció de l'alumnat. Fer possibles aquestes mesures, tot garantint i millorant les condicions de treball col·lectives, enfortirà la convivència als centres i la qualitat de l'ensenyament públic.

Una política que no aporta solucions a la massificació de les aules

Aquest curs s'ha iniciat amb més aules que superen les ràtios establertes als centres públics i més barracots que el curs passat; la qual cosa continua posant de manifest que els centres públics reben gairebé la totalitat de l'alumnat nouvingut i de condicions socials desfavorides. Aquest fet suposa que dos anys després de la signatura del Pacte Nacional no s'ha avançat res per invertir aquesta tendència. En aquest sentit podem considerar que el Pacte Nacional ha estat un absolut fracàs, ja que resulta evident que, malgrat els cants de sirena dels signants aduint que faria possible una distribució equitativa de l'alumnat, la realitat confirma dia rere dia que el Pacte no contenia els elements per fer viable aquesta distribució. Ni els contractes programes ni les subvencions no han aconseguit pràcticament modificar la distribució de l'alumnat. No obstant, el conseller Maragall s'entesta a mantenir la mateixa recepta i insisteix, no pas en una distribució equitativa, ara ja no

El decret permetria de transformar fins al 40% dels llocs de treball de cada centre i fins al 70% dels llocs corresponents a una especialitat, en modificar els requisits per accedir-hi.

cal vendre el Pacte, sinó, ara només, a repartir l'alumnat nouvingut i de necessitats educatives específiques.

El conseller Maragall persisteix en la idea que la patronal de la privada accepti alumnat nouvingut i de condicions socioeconòmiques desfavorides a canvi d'un transvasament de diners públics per augmentar la taxa de benefici empresarial, incrementar els concerts i finançar construccions i reformes dels seus centres, una via que no ha fet retornar l'alumnat de les classes mitjanes a la pública, però que l'ajudaria a limitar el creixement del sector públic i, sobretot, com que sap prou que la patronal de la privada no està per aquesta feina, mentrestant li serveix per amagar a la societat catalana la incapacitat o la manca d'interès del seu Departament per planificar i portar a terme les necessàries construccions i reformes de centres públics.

L'ensenyament públic necessita una bona planificació de futur que les autoritats educatives s'entesten a no afrontar. Una política de construccions i reformes que faci possible millorar-ne la qualitat reduint les ràtios, fent desaparèixer l'increment del 10% sobre la ràtio establerta i preparant per a un futur proper la reducció de les ràtios de l'educació infantil i l'ESO.

Unes plantilles per sota dels acords i de les necessitats dels centres

USTEC-STEs denuncia que alhora que els centres públics han implantat la sisena hora, el Departament ha incomplert el Pacte Nacional per a l'Educació i no ha donat als centres els recursos que s'havien pactat. Avui, els centres públics de primària tenen de mitjana i com a mínim un professor/a i mig menys als centres estàndard i més de dos als centres entrelínies i CAEPS dels que els haguessin d'haver correspost amb l'aplicació de la sisena hora i la reducció a 23 hores de l'horari lectiu.

És evident que en la majoria de centres la sisena hora ha substituït l'organització de reforços i grups flexibles que tenien anteriorment els centres. Ara bé, avui la pregunta que ens hem de fer és si la sisena hora pot suplir la feina que es realitzava anteriorment amb els reforços...? Serveix la sisena hora com a instrument per abordar el tractament de la diversitat i disminuir el fracàs escolar? Són preguntes que per a la majoria del professorat tenen una resposta clara, però que el Departament obvia perquè sap que la implantació de la sisena hora responia a interessos aliens als pedagògics.

En aquesta tesitura, si el Departament vol realment abordar el tema del fracàs escolar, de la qual cosa comencem a dubtar seriosament, s'hauria de plantejar una clara disjuntiva: si vol mantenir la sisena hora hauria de dotar els centres de més plantilla perquè puguin reorganitzar una atenció més individualitzada o suspendre l'aplicació de la sisena hora i permetre als centres de mantenir les plantilles actuals per reorganitzar aquesta atenció més individualitzada.

Pel que fa a l'educació secundària, USTEC-STEs ha de denunciar que si bé hi ha hagut un increment global de plantilles motivat pel creixement del nombre de grups, paral·lelament el

Mobilitza't. Avui més que mai la defensa de l'ensenyament públic és responsabilitat del professorat

Departament ha intentat de compensar-ho ajustant la ràtio professor/grup. D'altra banda, USTEC-STEs també ha de denunciar el que considerem un greu incompliment de l'Acord de secundària de 2006, ja que els desdoblaments a l'ESO, pactats per a música, visual i plàstica i ciències socials, a parer nostre per a tots els centres, només s'estan aplicant als centres amb plans de millora.

A més, es fa imprescindible la reducció d'una tercera hora lectiva per tal de millorar l'atenció a l'alumnat i a les famílies des de la funció tutorial, però els centres continuen mantenint el mateix paquet global de reducció horària per a les coordinacions des de l'any 1995, malgrat l'aparició de noves funcions de coordinació. Així mateix, la publicació dels nous currículums obliga a una revisió de les plantilles actuals.

És, per tant, inajornable la negociació d'un acord de plantilles en els sectors de l'ensenyament públic no universitari que faci possible que s'incrementi prou per permetre als centres públics abordar la feina educativa amb més garanties i en millors condicions de qualitat.

Una provisió de llocs cada cop més subjectiva i discrecional

La política de personal del Departament no ha variat substancialment de la que havien aplicat governs anteriors, ans al contrari, ha aprofundit en els canvis que en el seu moment va introduir l'última consellera de CIU. El gran augment de llocs de treball en aquests últims anys i la seva consolidació en la planificació educativa arreu del territori, ha fet que una part important del professorat mantingués cada any el mateix lloc de treball, però això no ha estat acompanyat d'una política d'estabilitat de les plantilles, sinó, més aviat, en la majoria de casos, d'estabilitat precària condicionada cada any a la decisió subjectiva de les direccions, sense cap altra alternativa que la mobilitat anual.

Aquesta línia de confirmació i nomenaments a proposta dels centres, amb avaluació punitiva encoberta, crea indefensió en el professorat i, encara que no hagi tingut efectes negatius massius, planteja un problema de legitimitat del sistema. No hi ha establerts criteris objectius que defineixin què es necessita per ser o no confirmat o nomenat a proposta, o proposat per a un centre de nova creació; per tant, tot queda a la discrecionalitat de les direccions i, al marge dels possibles greuges comparatius, i del tarannà democràtic que puguin tenir algunes direccions, el que realment resulta preocupant és que aquest tipus de sistemes acaben generant docilitat i submissió, empobreixen el debat pedagògic i reforcen un model autoritari de gestió.

La defensa d'un model de gestió democràtic i participatiu implica també la necessitat d'acabar amb aquestes formes de provisió. Hem d'aconseguir derogar el vistiplau de les confirmacions i substituir els nomenaments a proposta per uns nomenaments objectius i transparents.

Millorem les nostres condicions de treball Millorem les nostres retribucions

La política retributiva de les administracions en aquests últims anys ha estat de moderació absoluta. Portem anys que els nostres increments salarials no arriben a l'IPC català i, a més, queden retallats pels descomptes de l'IRPF, la qual cosa està provocant una depreciació del nostre sou net.

D'altra banda la política d'increments diferenciats per complements en funció de tasques que aplica el Departament, no és una solució col·lectiva, i com solució individual només serveix a curt termini, ja que si no hi ha una acció generalitzada també s'acaba depreciant.

A les pèrdues de poder adquisitiu, hem d'afegir-hi que en aquests últims anys se'ns ha estat omplint la tasca educativa de més funcions, activitats al centre amb un alumnat més divers, que suposa un major esforç en la seva atenció sense pràcticament compensacions. Així doncs, hem d'exigir que les nostres retribucions constitueixin també un reconeixement social a la nostra tasca i que se situïn en el lloc que els correspon en l'entorn socioeconòmic de Catalunya. Es per això que USTEC-STEs planteja la necessitat d'avançar en una millora retributiva lineal i generalitzada que ara mateix xifrem en 300 euros mensuals.

Per una jubilació LOGSE/LOE indefinida

Des de fa mesos que les organitzacions sindicals i el MEC estem parlant de l'Estatut Bàsic de la Funció Pública Docent, i demanem que en aquesta futura norma s'hi inclogui de la jubilació voluntària anticipada model LOE. En un primer moment el Ministeri va acceptar públicament aquesta possibilitat, però després va fer marxa enrere i va desdir-se'n, incloent a l'últim esborrany de l'Estatut un període de 5 anys a partir de la seva aprovació; la qual cosa significa que si s'aprova el 2008 perllongaria en 2 anys l'actual establerta per la LOE fins a 31 d'agost de 2011. A USTEC-STEs entenem que aquest és un bon moment per començar a pressionar tant al govern central com al de la Generalitat per intentar de convertir en indefinit aquest model de jubilació.

Reclamem les mesures de conciliació familiar de què es gaudeix a la resta de l'Estat.

USTEC-STEs denuncia que els treballadors i les treballadores de l'Administració pública catalana estem patint una considerable discriminació en relació amb els treballadors i treballadores de les administracions públiques de la resta de l'Estat. Rebutgem aquesta política d'economicisme garrepa i exigim al Govern de la Generalitat que rectifiqui i reculli aquestes reivindicacions: l'allargament de la reducció de jornada per cura de fill/a fins als 12 anys de l'infant. (a Catalunya es mantenen els 6 anys com a data final de la reducció de jornada); el permís de lactància fins a l'any de l'infant (actualment continua amb un màxim de 20 setmanes); el permís per naixement, acolliment o adopció de 15 dies (amb independència del permís per paternitat de 4 setmanes); el permís pel temps indispensable per deures relacionats amb la vida familiar i laboral; i la reducció de fins al cinquanta per cent de la jornada laboral, durant un mes amb caràcter retribuït, en els casos de malaltia molt greu d'un familiar fins al primer grau.

Crida d'USTEC-STEs

USTEC-STEs fa una crida al professorat a participar per debatre aquestes qüestions i consensuar possibles accions a les assemblees de zona, amb xerrades als centres, i introduint el debat en els claustres.

No són pas bons temps perquè cadascú vagi pel seu compte, són temps que requereixen la recuperació de l'esperit de la reivindicació, la mobilització i l'acció col·lectiva com a instruments per defensar l'ensenyament públic, la seva qualitat i les nostres condicions de treball.

USTEC-STEs fa una crida a la unitat d'acció sindical i es compromet a esmerçar tots els esforços al seu abast per aconseguir-la, amb l'objectiu d'aturar l'aplicació de les mesures de gestió privada que el Departament pretén introduir en els centres públics.